

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om erkännande av yrkeskvalifikationer och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om erkännande av yrkeskvalifikationer och till vissa lagar som har samband med den (RP 22/2015 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Kulturutskottet (KuUB 6/2015 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om erkännande av yrkeskvalifikationer

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om erkännande av yrkeskvalifikationer och friheten att tillhandahålla tjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan *yrkeskvalifikationsdirektivet*.

Denna lag tillämpas på erkännande av yrkeskvalifikationer som en medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen har förvärvat i en annan medlemsstat. Lagen tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer som grundar sig på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller något annat avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och en annan part samt på unionens lagstiftning om tredjelandsmedborgares ställning.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

Denna lag tillämpas på erkännande av yrkeskvalifikationer som grundar sig på bevis på formella kvalifikationer och som har utfärdats utanför unionen för en medborgare i en medlemsstat och som har erkänts i en annan medlemsstat och vars innehavare har tre års yrkeserfarenhet inom yrket i fråga i den medlemsstat som har erkänt beviset.

Om det i någon annan lag finns sådana bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer som avviker från denna lag, ska de tillämpas i stället för denna lag.

2 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på erkännande av yrkeskvalifikationer när utbildning inom det juridiska området är behörighetskrav för den tjänst eller uppgift som erkännandet gäller. Den tillämpas inte heller på erkännande av yrkeskvalifikationer för en tjänst eller uppgift inom polisen, gränsbevakningsväsendet eller försvarsmakten.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *reglerat yrke* en tjänst eller uppgift där vissa i lag föreskrivna yrkeskvalifikationer krävs av den som tillträder eller utövar tjänsten eller uppgiften,

2) *yrkeskvalifikationer* kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis eller yrkeserfarenhet eller en kombination av dessa,

3) *bevis på formella kvalifikationer* examens- eller utbildningsbevis eller andra handlingar som påvisar en utbildning som har lett till ett yrke och som huvudsakligen har ägt rum i gemenskapen, utfärdat av en behörig myndighet i en medlemsstat, samt handlingar som påvisar en utbildning som har lett till ett yrke och som har utfärdats i ett tredjeland till en medborgare i en medlemsstat,

4) *erkännande av yrkeskvalifikationer* fattande av beslut om en persons kvalifikationer för att utöva ett reglerat yrke i Finland,

5) *anpassningsperiod* utövande av ett reglerat yrke i Finland under övervakning av en behörig yrkesutövare i yrket i fråga, eventuellt åtföljt av utbildning,

6) *lämplighetsprov* ett prov som mäter den sökandes yrkeskunnighet, färdigheter och kompetens och som har till syfte att bedöma sökandens förmåga att utöva ett reglerat yrke i Finland,

7) *ursprungsmedlemsstat* den stat där en yrkesutövare som flyttar till Finland har förvärvat sina yrkeskvalifikationer,

8) *automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer* ett beslut i vilket det inte kan krävas en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov av sökanden och som fattas enligt det system för erkännande på grundval av samordning av minimikraven för en utbildning som avses i III avdelningen III kapitlet i yrkeskvalifikationsdirektivet,

9) *unionens bestämmelser om erkännande* bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet samt kommissionens rättsakter om utövande av delegering i anslutning till direktivet och rättsakter i anslutning till genomförande av direktivet,

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

10) *behörig myndighet* den aktör som utfärdar examensbevis och andra handlingar som ett beslut om erkännande grundar sig på samt den myndighet som tar emot ansökningar och fattar beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer,

11) *europsiskt yrkeskort* ett elektroniskt bevis på att yrkesutövaren uppfyller alla de förutsättningar som krävs för att temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster eller på att yrkesutövarens yrkeskvalifikationer har erkänts för etablering.

2 kap.

Bestämmelser som ansluter till systemen för erkännande

4 §

Aktörer som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer och de behöriga myndigheternas uppgifter

Utbildningsstyrelsen fattar, om inte annat föreskrivs någon annanstans, beslut om den behörighet för reglerade yrken som bevis på formella kvalifikationer medför. Beslut om rätt att utöva ett yrke på grundval av yrkeskvalifikationer som förvärvats i ett annat land fattas av samma aktör som beviljar rätt att utöva yrket i fråga på grundval av en examen som avlagts eller en utbildning som genomgått i Finland.

En aktör som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kan vid behov be ett universitet, en högskola eller någon annan läroanstalt om ett utlåtande till stöd för beslutsfattandet. Den som lämnar ett utlåtande kan, med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), av den som begärt utlåtandet ta ut en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

De behöriga myndigheterna för erkännande av yrkeskvalifikationer ska bedriva ett nära samarbete med ursprungsmedlemsstatens behöriga myndigheter och de ska ge varandra ömsesidigt bistånd inom ramen för de tidsfrister som anges i unionens bestämmelser om erkännande.

5 §

Kvalifikationsnivåer i den generella ordningen för erkännande

Utifrån ett bevis på yrkeskvalifikationer placeras yrkeskvalifikationerna på någon av följande nivåer:

1) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten på grundval av

a) grundläggande utbildning eller allmänbildande utbildning på andra stadiet, eller
b) en annan utbildning än en sådan som avses i 2—4 punkten, ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning, eller av att sökanden har utövat yrket i en medlemsstat på heltid under tre år i följd eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren,

2) ett bevis

a) på en allmänbildande utbildning på andra stadiet, som har kompletterats med en annan yrkesutbildning än den som avses i 3 punkten eller med den yrkespraktik eller yrkesutövning som eventuellt krävs utöver denna utbildning, eller

Riksdagens svar RSV 50/2015 rd

b) på en yrkesinriktad utbildning på andra stadiet, som vid behov har kompletterats med en annan yrkesutbildning än den som avses i 3 punkten eller med den yrkespraktik eller yrkesutövning som eventuellt krävs utöver denna utbildning,

3) ett examensbevis för

a) en utbildning efter det andra stadiet på minst ett år, för vilken en förutsättning för tillträde är sådan avslutad utbildning på andra stadiet som krävs för behörighet för högskolestudier, samt den yrkespraktik som eventuellt krävs utöver denna utbildning, eller

b) en utbildning som motsvarar nivån enligt 3 punkten underpunkt a och som ger kompetens som överstiger den nivå som anges i 2 punkten, förutsatt att examensbeviset åtföljs av ett bevis som utfärdats i ursprungsmedlemsstaten,

4) ett examensbevis över avslutad utbildning på minst tre och högst fyra år vid ett universitet eller en läroanstalt med högre utbildning, eller någon annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå som genomgått efter en utbildning på andra stadiet, samt den yrkespraktik som eventuellt krävs utöver utbildningen,

5) ett examensbevis över avslutad utbildning på minst fyra år vid ett universitet eller en läroanstalt med högre utbildning, eller någon annan läroanstalt på motsvarande nivå som genomgått efter en utbildning på andra stadiet, samt den yrkespraktik som eventuellt krävs utöver utbildningen.

Som sådana yrkeskvalifikationer som avses i 1 mom. betraktas också kvalifikationer som grundar sig på en utbildning som har genomgått inom gemenskapen och som en behörig myndighet i sökandens ursprungsmedlemsstat erkänner att motsvarar en viss nivå enligt 1 mom.

6 §

Förutsättningar för erkännande i den generella ordningen

Erkännande av yrkeskvalifikationer grundar sig på kompetensbevis, enskilda bevis på formella kvalifikationer eller en uppsättning av sådana handlingar som har utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat. En förutsättning för erkännande av yrkeskvalifikationer är att en person i sin ursprungsmedlemsstat har rätt att utöva det yrke för vilket han eller hon ansöker om ett beslut om erkännande av yrkeskvalifikationerna.

Erkännande av yrkeskvalifikationer gäller även sökande som på heltid i ett år eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren har utövat sitt yrke i en annan medlemsstat som inte reglerar detta yrke, och sökanden har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer. Dessa handlingar ska påvisa innehavarens beredskap att utöva yrket i fråga. Yrkeserfarenheten på ett år krävs dock inte, om en reglerad yrkesutbildning fastställs i de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har.

Den behöriga myndigheten kan fatta ett negativt beslut om erkännande, om sökandens yrkeskvalifikationer är på den nivå som avses i 5 § 1 mom. 1 punkten och den nationella lagstiftningen kräver den nivå som avses i 5 § 1 mom. 5 punkten för att yrket ska få utövas.

Om en utbildning som en person tidigare har fått inte uppfyller de gällande behörighetskraven för utövande av ett yrke i ursprungsmedlemsstaten, ska lagstiftningen om förvärvade rättigheter i sökandens ursprungsmedlemsstat beaktas vid bestämmande av den nivå som avses i 5 §.

Ett beslut om erkännande som fattats av en annan medlemsstat kan inte anföras som grund i en ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer annat än i de fall som avses i 1 § 3 mom.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

7 §

Kompensationsåtgärder

I ett beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer kan det krävas att sökanden genomgår ett lämplighetsprov eller slutför en anpassningsperiod som inte överskrider tre år, om innehållet i sökandens utbildning är väsentligt annorlunda än innehållet i motsvarande nationella utbildning.

Innan myndigheten kräver kompensationsåtgärder ska den kontrollera huruvida de kunskaper, färdigheter och den kompetens som sökanden har förvärvat genom yrkesverksamhet eller livslångt lärande och som formellt har fastställts för detta ändamål av ett relevant organ är sådana att de helt eller delvis täcker den väsentliga skillnad som avses i 1 mom.

Sökanden har rätt att välja kompensationsåtgärd. I ett beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer kan det emellertid bestämmas att en obligatorisk anpassningsperiod ska genomgå eller ett obligatoriskt lämplighetsprov avläggas, om

1) yrkesutövningen kräver exakta kunskaper i nationell rätt och verksamheten till en väsentlig och konstant del består i att lämna råd i frågor som rör nationell rätt,

2) det gäller sådant erkännande av yrkeskvalifikationer som avses i 1 § 3 mom.,

3) en utövare av ett yrke som omfattas av systemet för erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildningen inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande enligt yrkeskvalifikationsdirektivet,

4) sökandens yrkeskvalifikationer är på den nivå som avses i 5 § 1 mom. 1 punkten och den nationella lagstiftningen kräver den nivå som avses i 5 § 1 mom. 3 punkten för att yrket ska få utövas, eller

5) sökandens yrkeskvalifikationer är på den nivå som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten och den nationella lagstiftningen kräver den nivå som avses i 5 § 1 mom. 4 eller 5 punkten för att yrket ska få utövas.

Om sökandens yrkeskvalifikationer är på den nivå som avses i 5 § 1 mom. 1 punkten och den nationella lagstiftningen kräver den nivå som avses i 5 § 1 mom. 4 punkten för att yrket ska få utövas, kan det bestämmas att sökanden ska delta i såväl en anpassningsperiod som ett lämplighetsprov.

Universitet, yrkeshögskolor, utbildningsanordnare och andra läroanstalter samt anordnare av fristående examina ska ordna lämplighetsprov i enlighet med vad som krävs i beslutet om erkännande av yrkeskvalifikationer. Sökanden ska ha möjlighet att genomgå lämplighetsprovet inom sex månader efter det att beslut har fattats om att han eller hon ska delta i ett lämplighetsprov. För deltagande och intyg över godkänd prestation i lämplighetsprovet tas det, med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten, hos den som deltagit i provet ut en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

Närmare bestämmelser om anpassningsperioder och lämplighetsprov utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Partiell rätt att utöva yrke

Den behöriga myndigheten ska genom prövning från fall till fall bevilja partiell rätt att utöva yrke, om

Riksdagens svar RSV 50/2015 rd

1) yrkesutövaren är fullt kompetent att i ursprungsmedlemsstaten utöva det yrke för vilket partiell rätt söks,

2) skillnaderna mellan en lagligen utövad yrkesverksamhet i ursprungsmedlemsstaten och det reglerade yrket i Finland är så stora att de kompensationsåtgärder som krävs av sökanden skulle innebära att han eller hon måste fullfölja hela den utbildning som krävs i Finland för att han eller hon ska få rätt att utöva yrket till alla delar, och

3) yrkesverksamheten kan särskiljas från andra verksamheter som ingår i det reglerade yrket.

Partiell rätt att utöva yrke kan inte beviljas dem som omfattas av automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer.

Partiell rätt att utöva yrke kan nekas om det är nödvändigt med tanke på omständigheter som gäller den allmänna säkerheten eller klient- eller patientsäkerheten.

När ett avgörande om partiell rätt att utöva yrke fattas ska förutom denna paragraf 5—7 § tillämpas.

De yrkesutövare som har beviljats partiell rätt att utöva yrke ska tydligt ange omfattningen av sin yrkesverksamhet för tjänstemottagarna. Bestämmelser om användningen av yrkestitlar finns i 25 §.

9 §

Gemensamma utbildningsramar

Om kvalifikationerna för den som ansöker om erkännande av yrkeskvalifikationer motsvarar minst den gemensamma uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetens som behövs för att utöva ett visst yrke (*gemensamma utbildningsramar*) som anges i unionens bestämmelser om erkännande, får kompensationsåtgärder enligt 7 § inte krävas av sökanden.

En gemensam utbildningsram ersätter inte nationella utbildningsprogram, om inte något annat föreskrivs särskilt.

Närmare bestämmelser om de gemensamma utbildningsramarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Gemensamma utbildningsprov

Om den som ansöker om erkännande av yrkeskvalifikationer i någon medlemsstat har godkänts i ett sådant standardiserat lämplighetsprov som anges i unionens regler för erkännande och som kan avläggas i alla deltagande medlemsstater och är reserverat för innehavare av en viss yrkeskvalifikation (*gemensamt utbildningsprov*), får kompensationsåtgärder enligt 7 § inte krävas av sökanden.

Närmare bestämmelser om de gemensamma utbildningsproven får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

11 §

Yrkeserfarenhet som förutsättning för yrkesutövning

Om det för utövande av ett yrke krävs en viss yrkeserfarenhet, ska tidigare utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat godtas i enlighet med unionens bestämmelser om erkännande.

Utbildningsstyrelsen ska på ansökan utfärda intyg om arten av och varaktigheten i fråga om yrkesutövning som skett i Finland. Utfärdande av intyg baserar sig på de handlingar som gäller yrkeserfarenheten och som visats upp av sökanden.

12 §

Bilagor till ansökan

Den myndighet som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kan kräva att kopior av sådana handlingar och intyg som gäller sökandens nationalitet, utbildning, yrkeserfarenhet, goda namn, hälsa, ekonomiska ställning och rätt att utöva ett visst yrke fogas till ansökan.

Den myndighet som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kan kräva att det till ansökan fogas översättningar av sådana handlingar som inte är på finska eller svenska. Vid behov kan myndigheten kräva att översättningarna är på finska eller svenska och att de är utförda av en auktoriserad translator.

Den myndighet som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kan kräva att officiellt be styrkta kopior av handlingar ska fogas till ansökan, om myndigheten har grundade tvivel i fråga om kopiornas äkthet och det inte finns något annat sätt att säkerställa äktheten.

Närmare bestämmelser om handlingar och intyg som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer

Den myndighet som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer ska inom en månad efter att ha mottagit en ansökan underrätta sökanden om att ansökan har tagits emot samt om de handlingar som eventuellt saknas. En ansökan som omfattas av den generella ordningen för erkännande och en ansökan som grundar sig på yrkeserfarenhet ska avgöras inom fyra månader och andra ansökningar inom tre månader efter det att de handlingar som krävts har lämnats in.

Om det krävs kompensationsåtgärder av sökanden, fattar den behöriga myndigheten ett villkorligt beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer. När kompensationsåtgärderna har genomgått på godkänt sätt, fattar den behöriga myndigheten på ansökan det slutliga beslutet om erkännande av yrkeskvalifikationerna. Av ansökan om slutligt beslut om erkännande ska det framgå behövliga uppgifter om att kompensationsåtgärderna har genomgått.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

3 kap.

Frihet att tillhandahålla tjänster

14 §

Principen om friheten att tillhandahålla tjänster

När en yrkesutövare som är lagligen etablerad i en annan medlemsstat temporärt och tillfälligt tillhandahåller tjänster i Finland, får friheten att tillhandahålla tjänster inte inskränkas av orsaker som har samband med yrkeskvalifikationerna, om yrket är reglerat i etableringsmedlemsstaten. Om yrket inte är reglerat i etableringsmedlemsstaten ska temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster tillåtas, om tjänsteleverantören har utövat yrket i fråga i en eller flera medlemsstater under minst ett år under de tio senaste åren. Kravet på ett års yrkeserfarenhet tillämpas dock inte om den utbildning som leder till yrket är reglerad.

På en tjänsteleverantör enligt 1 mom. tillämpas de nationella bestämmelser som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna eller tillsynen över yrkesutövningen. Tjänsteleverantören omfattas inte av nationella krav som gäller tillstånd som beviljas av en yrkesorganisation eller registrering i eller medlemskap i en yrkesorganisation.

15 §

Tjänsteleverantörens yrkestitel

En tjänsteleverantör ska använda yrkestiteln i ursprungsmedlemsstaten på dess officiella språk när det i denna medlemsstat finns en titel för yrket. Om en sådan yrkestitel inte finns i ursprungsmedlemsstaten, ska tjänsteleverantören ange sin akademiska titel på ursprungsmedlemsstatens officiella språk. I fråga om yrken som erkänns automatiskt ska dock den yrkestitel som anges i finsk lagstiftning användas.

I de fall då tjänster tillhandahålls under ursprungsmedlemsstatens yrkestitel eller tjänsteleverantörens akademiska titel ska tjänsteleverantören meddela tjänstemottagaren följande uppgifter:

- 1) registreringsnummer i ett handelsregister eller motsvarande offentligt register,
- 2) kontaktuppgifter för den behöriga tillsynsmyndigheten i ursprungsmedlemsstaten, om verksamheten i denna omfattas av ett tillståndssystem,
- 3) yrkessammanslutning eller liknande organisation där tjänsteleverantören är registrerad,
- 4) medlemsstat där tjänsteleverantören tilldelats yrkestiteln eller den akademiska titeln,
- 5) mervärdesskattenummer,
- 6) detaljerade uppgifter om försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd som gäller yrkesansvar.

Riksdagens svar RSV 50/2015 rd

4 kap.

Europeiskt yrkeskort

16 §

Ansökan om europeiskt yrkeskort

Ansökan om europeiskt yrkeskort görs hos den behöriga myndigheten i Finland, om sökanden är etablerad som yrkesutövare i Finland eller yrkeskvalifikationerna har förvärvats i Finland. Behörig myndighet är den aktör som enligt 4 § svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer. Utbildningsstyrelsen sköter den behöriga myndighetens uppgifter i anslutning till yrkeskortet, om det yrket inte är reglerat i Finland.

En förutsättning för att kunna ansöka om europeiskt yrkeskort är att Europeiska kommissionen har antagit de genomförandeakter som behövs och som har samband med saken.

Innehavaren av en yrkeskvalifikation kan välja huruvida han eller hon ansöker om ett europeiskt yrkeskort eller ansöker om ett sådant beslut om erkännande av yrkeskvalifikationerna som meddelas av en behörig myndighet och som avses i 13 §.

Ansökan om europeiskt yrkeskort görs elektroniskt via det online-verktyg som tillhandahålls av kommissionen. Till ansökan ska fogas de handlingar som krävs enligt de kommissionens genomförandeakter som avses i artikel 4a.7 i yrkeskvalifikationsdirektivet. Till ansökan ska också fogas ett bevis över att avgiften för utfärdande av yrkeskortet är betald.

17 §

Den behöriga myndighetens skyldigheter i anslutning till ansökan om yrkeskort

Inom en vecka efter det att ansökan har tagits emot ska den behöriga myndigheten meddela att ansökan tagits emot och informera sökanden om handlingar som eventuellt saknas.

Den behöriga myndigheten ska vid behov utfärda de intyg som krävs på basis av unionens bestämmelser om erkännande.

Den behöriga myndigheten ska kontrollera huruvida sökanden är lagligen etablerad som yrkesutövare i Finland och huruvida alla behövliga handlingar är giltiga och äkta. Om den behöriga myndigheten har sakligt grundade tvivel ska den höra den aktör som har upprättat handlingen, och myndigheten får av sökanden begära officiellt bestyrkta kopior av handlingarna. När samma sökande senare lämnar nya ansökningar får de behöriga myndigheterna inte begära förnyad inlämning av handlingar som fortfarande är giltiga och som redan finns i akten (*IMI-akten*) i det informationssystem för den inre marknaden (*IMI-systemet*) som avses i artikel 4a.5 i yrkeskvalifikationsdirektivet.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

18 §

Europeiskt yrkeskort för personer som förvärvat yrkeskvalifikationer i Finland och som yrkesmässigt är etablerade i Finland för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i en annan medlemsstat i Europeiska unionen

Den behöriga myndigheten ska inom tre veckor kontrollera ansökan och de handlingar som lagts fram till stöd för ansökan samt besluta om huruvida ett europeiskt yrkeskort ska utfärdas för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster. Tidsfristen börjar när de handlingar som saknas tas emot eller, om kompletterande handlingar inte har begärts, en vecka efter det att ansökan har mottagits. Efter att yrkeskortet har utfärdats ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål sända kortet till den behöriga myndigheten i de medlemsstater som sökanden har meddelat att han eller hon ska flytta till. Den behöriga myndigheten ska samtidigt informera sökanden om hur långt handläggningen av ärendet har fortskridit.

Om en innehavare av ett europeiskt yrkeskort vill tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än de som angetts i den ursprungliga ansökan, får han eller hon ansöka om en utvidgning av den rätt som yrkeskortet medför. Om en innehavare av ett yrkeskort vill fortsätta att tillhandahålla tjänster för en längre tid än 18 månader, ska han eller hon informera den behöriga myndigheten om detta. En innehavare av ett yrkeskort ska i de situationer som avses i detta moment tillhandahålla information om väsentliga förändringar i de uppgifter som finns i IMI-akten och som de behöriga myndigheterna har rätt att begära i enlighet med de kommissionens genomförandeakter som avses i artikel 4a.7 i yrkeskvalifikationsdirektivet. Den behöriga myndigheten ska vidarebefordra det uppdaterade europeiska yrkeskortet till medlemsstaterna i fråga.

Beslut om utfärdande och utvidgning av den rätt som ett yrkeskort medför får överklagas med iakttagande av 24 §.

Om ansökan gäller tjänster där temporärt och tillfälligt tillhandahållande har konsekvenser för folkhälsan eller den allmänna säkerheten och som inte omfattas av något system som grundar sig på automatiskt erkännande, ska 20 § tillämpas i stället för denna paragraf.

19 §

Europeiskt yrkeskort för den som förvärvat yrkeskvalifikationer någon annanstans än i Finland och som är yrkesmässigt etablerad någon annanstans än i Finland för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i Finland

Ett europeiskt yrkeskort som har sänts till den behöriga myndigheten i Finland från en annan medlemsstat är giltigt på Finlands hela territorium så länge dess innehavare har rätt att utöva yrkesverksamhet på grundval av de handlingar och uppgifter som finns i IMI-akten. Ett utfärdat yrkeskort utgör en sådan förhandsunderrättelse som avses i unionens bestämmelser om erkännande och det får inte krävas någon ytterligare underrättelse av innehavaren av yrkeskortet för de påföljande 18 månaderna.

På yrken där tillhandahållande av tjänster temporärt och tillfälligt har konsekvenser för folkhälsan eller den allmänna säkerheten och som inte omfattas av något system som grundar sig på automatiskt erkännande, tillämpas 21 § i stället för denna paragraf.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

20 §

Europeiskt yrkeskort för etablering i ett annat EU-land för den som förvärvat yrkeskvalifikationer i Finland och som är yrkesmässigt etablerad i Finland

Den behöriga myndigheten ska för utfärdande av ett europeiskt yrkeskort för etablering, inom en månad kontrollera äktheten och giltigheten hos de handlingar som lagts fram till stöd för ansökan och vilka ingår i IMI-akten. Denna tidsfrist börjar när de handlingar som saknas tas emot eller, om kompletterande handlingar inte har begärts, en vecka efter det att ansökan har mottagits. Den behöriga myndigheten ska därefter utan dröjsmål sända ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som sökanden har meddelat att han eller hon ska flytta till. Den behöriga myndigheten ska samtidigt informera sökanden om hur långt handläggningen av ansökan har fortskridit.

21 §

Europeiskt yrkeskort för etablering i Finland för den som förvärvat yrkeskvalifikationer någon annanstans än i Finland och som är yrkesmässigt etablerad någon annanstans än i Finland

Den behöriga myndigheten ska i de fall som omfattas av de system som grundar sig på automatiskt erkännande inom en månad från att den ansökan som har sänts av ursprungsmedlemsstaten tagits emot besluta om huruvida myndigheten ska utfärda ett europeiskt yrkeskort. Den behöriga myndigheten ska i de fall som omfattas av den generella ordningen för erkännande och i de fall som avses i 19 § 2 mom. inom två månader från att den ansökan som har överförs av ursprungsmedlemsstaten tagits emot besluta om huruvida myndigheten utfärdar ett europeiskt yrkeskort eller låter innehavaren av en särskild yrkeskvalifikation genomgå kompensationsåtgärder.

Innan ett yrkeskort utfärdas får den behöriga myndigheten av särskilda skäl begära ytterligare uppgifter eller officiellt bestyrkta kopior av handlingar från ursprungsmedlemsstaten. Trots en sådan begäran iakttas tidsfristen enligt 1 mom. Den behöriga myndigheten kan dock besluta att tidsfristen ska förlängas med två veckor. Dessutom kan tidsfristen förlängas på nytt med ytterligare två veckor om det är nödvändigt i synnerhet på grund av orsaker som har samband med folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet. Orsakerna till förlängningen ska anges och sökanden ska informeras om saken.

Den behöriga myndigheten kan fatta ett negativt beslut, om den inte av ursprungsmedlemsstaten eller den sökande får behövliga uppgifter som den har rätt att kräva i enlighet med unionens bestämmelser om erkännande.

Om den behöriga myndigheten inte fattar ett beslut inom föreskriven tid, sänds det europeiska yrkeskortet automatiskt via IMI-systemet till innehavaren av yrkeskvalifikationen.

Utfärdande av ett yrkeskort för etablering innebär inte automatisk rätt för kortinnehavaren att utöva ett visst yrke, om det finns registreringskrav eller andra tillsynsförfaranden för detta yrke.

Riksdagens svar RSV 50/2015 rd

22 §

Behandling av uppgifter om ett europeiskt yrkeskort

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål uppdatera den relevanta IMI-akten i fråga om begränsningar och förbud som gäller rätten att utöva ett visst yrke. De ska då iaktta bestämmelserna om skydd av personuppgifter. Sådana uppdateringar ska innefatta radering av uppgifter som inte längre behövs. Innehavaren av ett europeiskt yrkeskort och de behöriga myndigheter som har tillgång till den relevanta IMI-akten ska omedelbart informeras om alla uppdateringar.

Den skyldighet att uppdatera uppgifter som avses i 1 mom. gäller endast

- 1) yrkesutövarens identitet,
- 2) yrket i fråga,
- 3) uppgifter om den nationella myndighet eller domstol som har gett beslutet om begränsning eller förbud,
- 4) omfattningen av begränsningen eller förbudet,
- 5) den tid som begränsningen eller förbudet är i kraft.

De uppgifter som anges på det europeiska yrkeskortet ska begränsas till de uppgifter som krävs för att säkerställa kortinnehavarens rätt att utöva det yrke för vilket kortet har utfärdats. Uppgifter om yrkeserfarenhet eller kompensationsåtgärder som genomgått av innehavaren av ett europeiskt yrkeskort ska ingå i IMI-akten.

Personuppgifterna i IMI-akten kan behandlas så länge som det behövs antingen för erkännandeförfarandet eller som bevis på erkännande eller som bevis på att en förhandsunderrättelse om temporärt tillhandahållande av tjänster har sänts.

När det gäller behandling av personuppgifter på det europeiska yrkeskortet och i IMI-akterna ska de behöriga myndigheter som avses i 16 § 1 mom. betraktas som sådana registeransvariga som avses i 3 § 4 punkten i personuppgiftslagen (523/1999).

23 §

Granskning av uppgifter om ett europeiskt yrkeskort

Den behöriga myndigheten får granska enbart sådana IMI-akter som gäller fall som den har behandlat eller håller på att behandla. De behöriga myndigheterna ska på begäran av en innehavare av ett europeiskt yrkeskort informera denne om innehållet i IMI-akten. Arbetsgivare, klienter, patienter, myndigheter och andra parter får kontrollera äktheten och giltigheten hos ett europeiskt yrkeskort som kortinnehavaren visar upp för dem.

Innehavaren av ett europeiskt yrkeskort har när som helst rätt att utan kostnad begära rättelse av felaktiga eller ofullständiga uppgifter, eller radering eller blockering av IMI-akten i fråga. Innehavaren ska informeras om denna rätt när det europeiska yrkeskortet utfärdas.

Om innehavaren av ett yrkeskort begär radering av en IMI-akt som är kopplad till ett europeiskt yrkeskort som har utfärdats i Finland för etablering i Finland eller för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av sådana tjänster som avses i 19 § 2 mom., ska de behöriga myndigheterna förse innehavaren av yrkeskvalifikationen med bevis som styrker erkännandet av hans eller hennes yrkeskvalifikationer.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

5 kap.

Särskilda bestämmelser

24 §

Överklagande

Ett beslut enligt denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Om ett beslut enligt denna lag inte har fattats inom föreskriven tid, får sökanden anföra besvär i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen, som då anses gälla ett avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har fattats om ansökan.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

25 §

Användning av en yrkestitel och akademisk titel

Om användningen av en yrkestitel för en viss yrkesverksamhet är nationellt reglerad, ska medborgare i andra medlemsstater som har tillstånd att utöva det reglerade yrket med stöd av ett sådant beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer som avses i denna lag, använda den yrkestitel och den eventuella förkortning för titeln som anges i finsk lagstiftning.

Om en person har beviljats partiell rätt att utöva yrke enligt 8 § ska yrkesverksamheten utövas under ursprungsmedlemsstatens yrkestitel. Den behöriga myndigheten får kräva att denna yrkestitel används på finska eller svenska.

Sökanden har rätt att använda en akademisk titel från ursprungsmedlemsstaten, och den eventuella förkortningen av titeln, på ursprungsmedlemsstatens språk. Om en akademisk titel kan förväxlas med en titel som i Finland kräver kompletterande utbildning, får den myndighet som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kräva att sökanden använder den akademiska titeln i en lämplig form.

26 §

Varningsmekanism

Den behöriga myndigheten ska via IMI-systemet inom tre dagar efter det att ett domstolsbeslut meddelats underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om identiteten för en yrkesutövare som har ansökt om erkännande av kvalifikationer enligt yrkeskvalifikationsdirektivet och som därefter vid domstol konstaterats ha använt förfalskade handlingar i detta sammanhang som påvisar yrkeskvalifikationer (*varning*).

Den behöriga myndigheten ska samtidigt som den sänder en varning skriftligen informera den som avses i varningen om de beslut som gäller varningen. Ett beslut om varning får överklagas med iakttagande av 24 §. Till en varning som sänds till de behöriga myndigheterna i de andra

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

medlemsstaterna ska fogas en uppgift om att den som saken gäller har överklagat beslutet om att utfärda en varning.

Om den behöriga myndigheten tar emot en varning som gäller en person som har lämnat in en ansökan om erkännande eller fått ett beslut om erkännande, ska myndigheten begära en utredning om orsakerna till varningen av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat varningen och bedöma huruvida orsakerna ger anledning till att fatta ett negativt beslut om erkännande eller att ansöka om återbrytande av beslut i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Uppgifter om varningar får behandlas i IMI-systemet så länge de är giltiga. Den behöriga myndigheten ska radera sin varning i IMI-systemet inom tre dygn från det att det inte längre finns grund för att hålla varningen i kraft.

27 §

Samordning av myndigheternas verksamhet och rådgivning för medborgarna

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den nationella samordningen av förfarandena vid erkännande av yrkeskvalifikationer.

Utbildningsstyrelsen är ett sådant rådgivningscentrum som avses i yrkeskvalifikationsdirektivet.

28 §

Utlämnande av uppgifter och sekretessen hos behöriga myndigheter

Bestämmelser om utlämnande av uppgifter och sekretessen hos en behörig myndighet som sköter uppgifter som hör till tillämpningsområdet för denna lag och hos andra aktörer finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

6 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007).

30 §

Övergångsbestämmelser

På ansökningar som har blivit anhängiga före denna lags ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas efter lagens ikraftträdande.

Riksdagens svar RSV 50/2015 rd

På överklagande av förvaltningsbeslut som har meddelats före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

Om sökanden med stöd av den upphävda lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer ska avlägga ett lämplighetsprov som kompensationsåtgärd och provet ska verkställas av ett universitet som utfärdar juridiska examina, ska lämplighetsprovet kunna avläggas senast den 31 december 2018. Efter godkänt lämplighetsprov fattar Utbildningsstyrelsen med stöd av 13 § i den upphävda lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer på ansökan det slutliga beslutet om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Hänvisningar till den upphävda lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer någon annanstans i lagstiftningen betraktas som hänvisningar till denna lag efter det att lagen har trätt i kraft.

Lag

om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om den behörighet för en tjänst eller uppgift som högskolestudier utomlands medför, då behörighetsvillkor för tjänsten eller uppgiften är en i lag föreskriven examen på en viss nivå eller en viss högskoleexamen eller studieprestation vid en högskola i Finland. Med högskolestudier utomlands avses i denna lag sådan högskoleexamen och studieprestation som omfattas av det officiella systemet för högskoleexamina i ett annat land än Finland.

Om det i någon annan lag finns sådana bestämmelser om den behörighet för en tjänst eller uppgift som högskolestudier utomlands medför och som avviker från bestämmelserna i denna lag, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag.

2 §

Jämställande

En högskoleexamen som har avlagts utomlands jämställs i första hand med en högskoleexamen på en viss nivå som avläggs i Finland.

En högskoleexamen som har avlagts utomlands kan i andra fall än de som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (/) jämnställas med en viss, namngiven högskoleexamen i Finland, om behörighetsvillkoret för tjänsten eller uppgiften förutsätter det. En studieprestation vid en utländsk högskola jämnställs inom ett visst område eller vissa områden samt i viss utsträckning med en studieprestation vid en högskola i Finland.

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

Högskolestudier som har genomförts utomlands medför samma behörighet för en tjänst eller uppgift som de högskolestudier i Finland som krävs för tjänsten eller uppgiften, om dessa studier har jämförts med varandra genom ett beslut som har fattats med stöd av denna lag.

3 §

Grunder för jämförande av examina

Med en högskoleexamen i Finland jämförts en utomlands avlagd högskoleexamen på motsvarande nivå.

Med en viss, namngiven högskoleexamen jämförts en utomlands avlagd högskoleexamen på motsvarande nivå och inom motsvarande område.

Examinans motsvarighet sinsemellan med avseende på nivån bedöms med hänsyn till deras omfång, svårighetsgrad och inriktning. Examinans motsvarighet sinsemellan vad området beträffar bedöms med hänsyn till hur de överensstämmer till innehållet.

4 §

Grunder för jämförande av studieprestationer

Med en viss studieprestation vid en högskola i Finland jämförts en studieprestation vid en utländsk högskola på motsvarande nivå och inom motsvarande område.

Olika studieprestationers motsvarighet sinsemellan vad nivån och området beträffar bedöms med iakttagande av bestämmelserna om examina i 3 § 3 mom.

5 §

Kompletterande högskolestudier som förutsättning för jämförande

I de fall som avses i 2 § 2 mom. kan högskolestudier som har genomförts utomlands och kompletterande högskolestudier som har genomförts eller kommer att genomföras i Finland tillsammans jämföras med högskolestudier i Finland på de grunder som anges i 3 och 4 §. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för jämförande av kompletterande studier utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om de kompletterande högskolestudier som är en förutsättning för jämförande inte har genomförts då beslutet om jämförande fattas, ska det i beslutet bestämmas om de kompletterande studierna.

6 §

Ansökan och beslut om jämförande

Utbildningsstyrelsen beslutar på ansökan om jämförande av högskolestudier som genomgått utomlands med examina eller studieprestationer i Finland.

Sökanden ska till Utbildningsstyrelsen ge in de utredningar över genomgångna studier som behövs för behandlingen av ansökan och styrka sin identitet. Utbildningsstyrelsen kan kräva att bi-

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

lagorna till ansökan ska vara officiellt bestyrkta kopior. Utbildningsstyrelsen kan be sökanden visa upp utredningarna över studier i original, om det är nödvändigt. Utbildningsstyrelsen kan kräva att det till ansökan fogas översättningar av sådana handlingar som har avfattats på något annat språk än finska eller svenska. Vid behov kan krav ställas på att översättningarna ska vara på finska eller svenska och att de är utförda av en auktoriserad translator. Närmare bestämmelser om handlingar och intyg som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utbildningsstyrelsen kan innan beslut fattas vid behov be ett universitet eller en yrkeshögskola om ett utlåtande om likvärdigheten mellan sökandens studier och studier i Finland samt om de kompletterande studier som eventuellt ska fordras av sökanden. Den som lämnar utlåtandet kan, med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), av den som begärt utlåtandet ta ut en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

Om det fordras kompletterande högskolestudier av sökanden, ska Utbildningsstyrelsen fatta ett villkorligt beslut om jämställande. När de kompletterande studier som krävs har genomgåts på godkänt sätt, fattar Utbildningsstyrelsen på ansökan ett slutligt beslut om jämställande. Till ansökan om ett slutligt beslut om jämställande ska fogas högskolans intyg över genomgångna kompletterande studier.

7 §

Ändringssökande

Ett beslut enligt denna lag får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför (531/1986), nedan *den gamla tjänstebehörighetslagen*.

9 §

Övergångsbestämmelser

På ansökningar som har blivit anhängiga före denna lags ikraftträdande tillämpas denna lag, om beslutet fattas efter lagens ikraftträdande. Den som har fått ett beslut om jämställande med stöd av den gamla tjänstebehörighetslagen får ansöka om ett sådant slutligt beslut om jämställande som avses i 6 § 4 mom. i denna lag.

Vid sökande av ändring i förvaltningsbeslut som har meddelats före denna lags ikraftträdande tillämpas den gamla tjänstebehörighetslagen.

Hänvisningar till den gamla tjänstebehörighetslagen någon annanstans i lagstiftningen betraktas som hänvisningar till denna lag efter det att lagen har trätt i kraft.

Lag

om ändring av 7 b § i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) 7 b §, sådan den lyder i lag 788/2014, som följer:

7 b §

Möjligheter att avlägga examen

En examensarrangör är skyldig att på det sätt som avtalats med en examenskommission ordna möjligheter att avlägga fristående examina också utan förberedande utbildning.

Utbildningsanordnaren svarar för att den som deltar i utbildning som förbereder för fristående examen som en del av utbildningen ges möjlighet att avlägga en fristående examen. Utbildningsanordnaren svarar också för att den som deltar i förberedande utbildning har möjlighet att delta i ett nytt examenstillfälle, om han eller hon inte har avlagt en examensdel med godkänt vitsord eller vill höja vitsordet.

Möjlighet att avlägga delar av en fristående examen ska ordnas för dem som av en myndighet som svarar för erkännande av yrkeskvalifikationer har fått ett sådant villkorligt beslut om erkännande enligt 13 § 2 mom. i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (/), i vilket det av sökanden krävs sådana kompensationsåtgärder som avses i den lagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om fordonsbesiktningsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om fordonsbesiktningsverksamhet (957/2013) en ny 21 a § som följer:

Riksdagens svar RSV 50/2015 rd

3 kap.

Krav på personer som svarar för besiktningsverksamhet och på besiktare

21 a §

Erkännande av yrkeskvalifikationer som har förvärvats utomlands

Det krav på utbildning som avses i 17—19 och 21 § uppfylls även av en sökande som har fått ett beslut enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (/) om den behörighet som bevis på formella kvalifikationer som har utfärdats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet medför. Beslutet fattas av Trafiksäkerhetsverket. En utbildningsanordnare som har beviljats vidareutbildningstillstånd enligt 32 § i denna lag och Trafiksäkerhetsverket kan för en sökande ordna sådana lämplighetsprov som avses i 7 § i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon (958/2013) en ny 15 a § som följer:

15 a §

Erkännande av yrkeskvalifikationer som har förvärvats utomlands

Det krav på utbildning som avses i 13—15 § uppfylls även av en sökande som har fått ett beslut enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (/) om den behörighet som bevis på formella kvalifikationer som har utfärdats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet medför. Beslutet fattas av Trafiksäkerhetsverket. Trafiksäkerhetsverket kan för en sökande ordna sådana lämplighetsprov som avses i 7 § i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen (247/1996) 26 b §, sådan den lyder i lag 321/2011, samt
fogas till lagen en ny 30 §, i stället för den 30 § som upphävts genom lag 1430/2006, som följer:

26 b §

Behörigheten för dem som håller broilrar och handledning av dem som hanterar broilrar

En fysisk person som håller broilrar och ansvarar för skötseln av minst 500 fåglar ska ha kompetens som motsvarar minst en examensdel, fastställd av Utbildningsstyrelsen, med specialisering på slaktfjäderfä. Över kompetensen ska dessutom finnas ett intyg över avlagd examensdel utfärdad av en utbildningsanordnare som undervisnings- och kulturministeriet har beviljat tillstånd att ordna grundläggande yrkesutbildning eller yrkesinriktad tilläggsutbildning eller av den examenskommission som svarar för examen i fråga. Med broiler avses en fågel av arten *Gallus gallus* som föds upp för slakt.

I de fall som hör till tillämpningsområdet för lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (/) beslutar Livsmedelssäkerhetsverket, med iakttagande av den lagen, om den rätt att hålla broilrar i Finland som yrkeskvalifikationer som har förvärvats utomlands medför.

De som äger eller håller broilrar ska förse de personer som de anställer eller anlitar för att sköta och hantera broilrar med instruktioner om och handledning i krav som gäller broilrars välbefinnande.

30 §

Erkännande av yrkeskvalifikationer som har förvärvats utomlands och som gäller artificiell reproduktion av djur

I de fall som hör till tillämpningsområdet för lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer beslutar Livsmedelssäkerhetsverket, med iakttagande av den lagen, om den rätt att arbeta med uppgifter som gäller seminering av djur eller embryoöverföring i Finland som yrkeskvalifikationer som har förvärvats utomlands medför.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar R Sv 50/2015 rd

Lag

om ändring av 2 § i handelskammarlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelskammarlagen (878/2002) 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1098/2007 och 1143/2015, som följer:

2 §

Handelskamrarnas och Centralhandelskammarens offentliga uppgifter

En handelskammare har till uppgift att bestyrka handlingar i utrikeshandeln då en sådan uppgift har ålagts den i eller med stöd av någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 3 § i lagen om advokater

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om advokater (496/1958) 3 § 1 mom., sådant det lyder i lag 716/2011, som följer:

3 §

- Såsom advokat kan godkännas en person som har fyllt 25 år och som
- 1) är känd för redbarhet samt i fråga om övriga egenskaper och levnadssätt är lämplig att utöva advokatverksamhet,
 - 2) i Finland har avlagt en annan högre högskoleexamen i juridik än magisterexamen i internationell och komparativ rätt, eller har avlagt en juridisk examen någon annanstans än i Finland och fått ett slutligt beslut av Utbildningsstyrelsen i enlighet med lagen om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför (/) om jämställande av högskoleexamen med en juris magisterexamen som kan avläggas i Finland,
 - 3) har förvärvat den skicklighet som krävs för utövande av advokatverksamhet och sådan praktisk erfarenhet som föreskrivs i advokatföreningens stadgar,
 - 4) har avlagt en examen om de bestämmelser som gäller advokatverksamhet och vad god advokatsed kräver (*advokatexamen*), samt

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

5) inte har försatts i konkurs eller vars handlingsbehörighet inte har begränsats.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den förutsättning som anges i 3 § 1 mom. 3 punkten uppfylls också av en person som av Utbildningsstyrelsen har fått ett beslut enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007) om behörighet för en uppgift som fordrar högre högskoleexamen i juridik och som senast den 31 december 2018 har genomgått de eventuella kompensationsåtgärder som förutsattes i beslutet, samt av en person som av Utbildningsstyrelsen har fått ett beslut enligt lagen om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför (531/1986) om jämställande av högskoleexamen med en juris magisterexamen som kan avläggas i Finland och som har genomfört de eventuella kompletterande högskolestudier som förutsattes i beslutet.

— — — — —

Lag

om ändring av 11 § i lagen om utnämning av domare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utnämning av domare (205/2000) 11 § 1 mom., sådant det lyder i lag 567/2015, som följer:

11 §

Allmänna behörighetsvillkor och grunder för utnämning av domare

Till domare kan utnämnas rättrådiga finska medborgare som har avlagt annan högre högskoleexamen i juridik än magisterexamen i internationell och komparativ rätt och som genom sin tidigare verksamhet vid en domstol eller i andra uppgifter har visat sig ha de insikter i de uppgifter som hör till tjänsten och de personliga egenskaper som en framgångsrik skötsel av tjänsten förutsätter. Bestämmelser om behörighetsvillkor för domartjänster som kräver sakkunskap inom något särskilt område får utfärdas separat. Ett beslut av Utbildningsstyrelsen som har fattats med stöd av lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007) eller lagen om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför (/) eller någon annan motsvarande lag som tidigare har varit i kraft medför ingen behörighet enligt denna lag för en domartjänst.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

— — — — —

Riksdagens svar RSv 50/2015 rd

Helsingfors 24.11.2015

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare